

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0281/2007

16.7.2007

RAPORT

Roheline raamat ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamise kohta
(2007/2010(INI))

Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon

Raportöör: Béatrice Patrie

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	11
MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS	16
ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS.....	20
MENETLUS	23

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

roheline raamatu kohta, mis käsitleb ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamist (2007/2010(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse rohelist raamatut ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamise kohta (KOM(2006)0744) ja ühenduse tarbijaõiguse lühikokkuvõtet – võrdlevat analüüsi¹;
  - võttes arvesse kehtivaid ühenduse õigusakte tarbijakaitse, elektroonilise kaubanduse ja infoühiskonna arengu valdkonnas;
  - võttes arvesse oma 23. märtsi 2006. aasta resolutsiooni Euroopa lepinguõiguse ja ühenduse õigustiku muutmise kohta: tulevikuplaanid², 7. septembri 2006. aasta resolutsiooni Euroopa lepinguõiguse kohta³ ja 21. juuni 2007. aasta resolutsiooni tarbijate usalduse kohta digitaalses keskkonnas⁴;
  - võttes arvesse 10. aprillil 2007. aastal Euroopa Parlamendis toimunud avalikku kuulamist ühenduse tarbijakaitseõigustiku läbivaatamise teemal;
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
  - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ja majandus- ja rahanduskomisjoni ning õiguskomisjoni arvamusi (A6-0281/2007),
- A. arvestades, et 48% jaemüügiettevõtetest on valmis tegema piiriüleseid tehinguid, kuid ainult 29% teevad neid ka tegelikult; arvestades ühtlasi, et 43% jaemüügiettevõtetest arvavad, et nende piiriüleste müügitehingute arv kasvaks, kui tarbijatega tehtavaid tehinguid reguleerivad õigusaktid oleksid kogu Euroopa Liidus samad⁵;
- B. arvestades, et pooled eurooplased (50%) suhtuvad piiriülestesse ostutehingutesse suurema umbusaldusega kui siseriiklikesse ostutehingutesse; arvestades, et üle kahe kolmandiku eurooplastest (71%) on arvamusel, et piiriüleste ostude puhul on raskem lahendada selliseid probleeme nagu kaebused, tagastamised, hinnaalandid või garantiid⁶;
- C. arvestades, et kõnealuse läbivaatamise eesmärgiks on saavutada tegelik tarbijate siseturg, kus valitseb õige tasakaal kõrgetasemelise tarbijakaitse ja ettevõtete konkurentsivõime vahel;
- D. arvestades, et 90% Euroopa ettevõtetest on väga väikesed ettevõtted, mis oma olemusest tingitult loovad tarbijaga otsese usaldussuhte ning on tavaliselt väga kohalikud, ning seda

---

¹ http://ec.europa.eu/consumers/cons_int/safe_shop/acquis/comp_analysis_en.pdf

² ELT C 292 E 1.12.2006, lk 109.

³ ELT C 305 E 14.12.2006, lk 247.

⁴ *Kõnealusel kuupäeval vastuvõetud tekstid*, P6_TA-PROV(2007)0287.

⁵ *Ettevõtete hoiakutest piiriülese kaubanduse ja tarbijakaitse kohta*, Eurobaromeeter, detsember 2006.

⁶ *Tarbijate kaitse siseturul*, Eurobaromeeter, september 2006.

eripära tuleks tarbijaõigustiku läbivaatamisel arvesse võtta;

- E. arvestades, et minimaalse ühtlustamise lähenemisviisiga ei saavutata ühtlustamise eesmärki ja et 20 aasta jooksul pole arenev tarbijaõigustik olnud võimeline looma üldsusele kasuks tulevat integreeritud jaemüügi siseturgu;
  - F. arvestades, et rohelises raamatus nimetatud kaheksat tarbijakaitsealast direktiivi¹ on vaja lihtsustada ja ühtlustada, et vältida killustumist ja tagada ühenduse tarbijaõigustiku ajakohastamine;
  - G. arvestades, et on otsustatud ühenduse 493 miljoni tarbija heaks viia lõpule Euroopa siseturu loomine ja kõrvaldada lepingu- ja kaubandusõigusest järelejäänud konkurentsitakistused;
  - H. arvestades, et tõstmaks eurooplaste usaldust siseturu vastu, on vaja pakkuda nii tarbijatele kui ka ettevõtjatele rohkem õiguskindlust ning tagada kehtivate õigusaktide tõhus kohaldamine;
  - I. arvestades, et tarbijalepinguõiguse läbivaatamisel tuleks aluseks võtta lepinguõiguse alal käimasolev töö ja Euroopa lepinguõiguse ühtse viiteraamistiku loomine, ning et läbivaatamine peaks olema neisse sidusalt integreeritud,
1. tervitab komisjoni rohelist raamatut ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamise kohta, eelkõige selles seatud eesmärki moderniseerida, lihtsustada ja parandada ettevõtjaid ja tarbijaid puudutavat regulatiivkorda, lihtsustades seega piiriülest kaubandust ja tugevdades tarbijate usaldust;

ÕIGUSTIKU LÄBIVAATAMISE KOHALDAMISALA

2. soovib, et õigustiku läbivaatamise kohaldamisala keskenduks ajakohastamisele ja sidususe loomisele rohelises raamatus nimetatud kaheksa tarbijakaitsealase direktiivi vahel; kutsub komisjoni üles esitama parlamendile ja nõukogule aruannet Euroopa Parlamendi

---

¹ Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/577/EMÜ tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruume sõlmitud lepingute korral (EÜT L 372, 31.12.1985, lk 31).

Nõukogu 13. juuni 1990. aasta direktiiv 90/314/EMÜ reisipakettide, puhkusepakettide ja ekskursioonipakettide kohta (EÜT L 158, 23.6.1990, lk 59).

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, 21.4.1993, lk 29).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 1994. aasta direktiiv 94/47/EÜ ostjate kaitse kohta, mis puudutab kinnisvara osajalalise kasutamise õiguse ostulepingute teatavaid aspekte (EÜT L 280, 29.10.1994, lk 83).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiiv 97/7/EÜ tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral (EÜT L 144, 4.6.1997, lk 19).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/6/EÜ tarbijakaitse kohta tarbijatele pakutavate toodete hindade avaldamisel (EÜT L 80, 18.3.1998, lk 27).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/27/EÜ tarbijate huve kaitsvate ettekirjutuste kohta (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 51).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiiv 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (EÜT L 171, 7.7.1999, lk 12).

ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ (infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta))¹ rakendamise kohta, tehes aruandes kindlaks tarbijate usaldusega seotud probleemid;

3. usub, et on ülimalt oluline, et ühenduse õiguslooja võtaks meetmeid igasuguste vastuolude likvideerimiseks läbivaadatavate tarbijadirektiivide vahel;
4. usub, et on esmatähtis omada selget ülevaadet sellest, kuidas erinevad õiguslikud ja regulatiivsed korrad, mis mõjutavad tarbija- ja äriõigustegevust ELi tasandil, mõjutavad üksteist vastastikku ja toimivad koos, eriti mis puudutab läbivaatamise tulemusena loodud instrumentide suhet kollisiooninorme (Rooma I ja Rooma II) käsitlevate ja muude päritoluriigi põhimõttel loodud vahenditega (nt direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta);

ÜLDISED ÕIGUSLIKU REGULEERIMISE PÕHIMÕTTED

Kombineeritud lähenemisviisi valimine

5. väljendab oma eelistust sega- või kombineeritud lähenemisviisi vastuvõtmise suhtes, milles horisontaalse instrumendi põhieesmärk on tagada olemasolevate õigusaktide sidusus ja võimaldada täita tühimikud kõigi direktiivide ühiste küsimuste koondamise teel järjepidevasse õigusesse; on seisukohal, et spetsiifilisi küsimusi, mis jäävad horisontaalse instrumendi kohaldamisalast välja, tuleb jätkuvalt käsitleda eraldi valdkondlikes direktiivides;
6. on seisukohal, et horisontaalset instrumenti tuleb korrapäraselt läbi vaadata ja hinnata selle tõhusust ja mõju, et vajaduse korral seda muuta;
7. ei poolda asjaolu, et ühenduse õigustiku läbivaatamist kasutatakse ettekäändena õigusakti kohaldamisala laiendamiseks olemasolevatele valdkondlikele direktiividele või täiendavate direktiivide kaasamiseks;

Horisontaalse instrumendi kohaldamisala

8. on seisukohal, et horisontaalset instrumenti tuleb ulatuslikult kohaldada kõigi tarbijatega sõlmitavate lepingute suhtes tervikuna, olenemata sellest, kas tegemist on riigisisese või piiriülese tehinguga, et vältida uue takistusi põhjustava dokumendi kehtestamist ja tarbijatele lepingu olemusest sõltuvate erinevate õiguskordade pealesundimist;

Ühtlustamisaste

9. tuletab meelde, et ühtlustamine ei tohiks langetada teatavate siseriiklike sätetega saavutatud tarbijakaitse taset, vaid selle abil tuleks saavutada kõigis liikmesriikides võrreldav tarbijakaitsetase;
10. tervitab komisjoni ettepanekut horisontaalse instrumendi kohta ja tunnustab nn tarbijaõiguste põhidirektiivi võimalikke eeliseid; soovib, et läbivate

---

¹ EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1.

poliitikavaldkondadega horisontaalne instrument, mis peaks aitama suurendada terminoloogia sidusust ning kõrvaldama seaduslüngad ja ebajärjekindluse, peaks lähtuma täieliku sihipärase ühtlustamise põhimõttest;

11. soovib, et läbivaadatavad valdkondlikud instrumendid põhineksid minimaalse ühtlustamise põhimõttel, millele lisandub kooskõlastatava valdkonna osas vastastikuse tunnustamise põhimõte; märgib siiski, et see ei välista täielikku sihipärasest ühtlustamist, kui see tarbijate ja ettevõtjate huvides vajalikuks osutub;
12. tuletab meelde, et praeguse õiguse kohaselt määratakse kooskõlastamata valdkondade puhul kohaldatav õigus kindlaks rahvusvahelise eraõiguse eeskirjade alusel, eelkõige Rooma 19. juuni 1980. aasta lepinguliste kohustuste suhtes rakendatava õiguse konventsiooni ehk Rooma I konventsiooni alusel; sellega seoses on käimasolevate arutelude käigus oluline vältida lahknevusi nimetatud konventsiooni ja konkreetsete ühenduse õigusaktide vahel;
13. soovib valdkondlikesse õigusaktidesse lisada siseturu kaitseklausel, võimaldamaks tarbijatel siseturust täielikult kasu saada;

HORISONTAALSE INSTRUMENDI SISU JA VASTUSED ROHELISELE RAAMATULE

14. märgib, et roheline raamatu I lisa punktid 4 ja 5 sisaldavad põhjalikku loetelu tarbijalepinguid käsitlevate lepinguõiguslike küsimuste kohta ja et mõnda nendest küsimustest on juba käsitletud Euroopa lepinguõiguse ühtse tugiraamistiku töös ning paljud on suurel määral poliitilised küsimused, kus iga üldeeskirja osas, mis moodustab osa ELi tasandil ühtlustatud vahendist, peaks toimuma ulatuslik (sealhulgas avalik) arutelu ja käsitlemine;
15. pooldab teatavate kõigi tarbijalepingute suhtes kohaldatavate läbivate põhimõtete lisamist horisontaalsesse instrumenti, kui need muudavad instrumendi sidusamaks, nt ühised määratlused, teabe esitamise nõude üldeeskirjad ja viis, kuidas toimib lepingu lõpetamise ja lepingust taganemise õigus;

„Tarbija” ja „ettevõtja” määratlus

16. on seisukohal, et „tarbija” ja „ettevõtja” määratlused ei ole järjepidevad ei ühenduse ega siseriiklikes õigusaktides ja et oluline on neid mõisteid horisontaalses instrumentis täpsustada, sest need määravad tarbijaõiguse kohaldamisala;
17. peab oluliseks vajadust määratleda tarbijana igasugune füüsiline isik, kelle tegutsemise eesmärk ei ole seotud tema ameti, äri või elukutsega; peab samuti vajalikuks määratleda „ettevõtjana” igasugune isik, kelle tegutsemise eesmärk on seotud tema ameti, äri või elukutsega.
18. toetab lisaks horisontaalsesse instrumenti täiendavate määratluste, nagu kirjalik vorm ja püsiv andmekandja, lisamist;

Hea usu ja õiglase tehingu üldpõhimõte

19. ei poolda horisontaalsesse instrumenti tarbijalepingutele kohaldatava hea usu ja õiglase tehingu üldpõhimõtte sisseviimist;

Ebaõiglasel tingimused

Kohaldamisala

20. peab ebakohaseks kohaldada ebaõiglasi lepingutingimusi käsitlevaid eeskirju eraldi läbiräägitavate tingimuste suhtes, sest lepinguosaliste vabadust lepinguid sõlmida ei peaks piirama;

Tingimuste loetelu

21. on seisukohal, et siseturu vastu tarbijate usalduse suurendamise eesmärgil tuleks teatavat paindlikkust säilitades kehtestada kaitsvam kord; kutsub komisjoni üles jätkama sellise kombinatsiooni kasutamise uurimist, milles on ühendatud keelustatud lepingutingimuste must nimekiri, eeldatavasti ebaõiglaste tingimuste hall nimekiri ja muud tingimused, mille ebaõiglast olemust võib tarbija tõestada kohtumenetluse kaudu, võttes aluseks ühtsed eelnevalt kindlaksmääratud kriteeriumid;

Ebaõiglaste tingimuste analüüsi maht

22. lükkab tagasi idee laiendada ebaõiglaste lepingutingimuste analüüsi ulatust kõigile lepingu põhitingimustele, sealhulgas põhiobjekti määratluse ja hinna kohasuse tingimustele, võttes arvesse lepinguvabaduse põhimõtet;

Teavitamisnõuete täitmata jätmisest tulenevad lepingujärgsed tagajärjed

23. on seisukohal, et käesolevas etapis on keerukas määratleda teavitamisnõuete täitmata jätmisest tulenevate lepingujärgsete tagajärgede kohta üldisi eeskirju, mis võtaksid arvesse iga lepingu iseloomulikke omadusi;

Lepingust taganemise õigus

Lepingust taganemise aeg ja lepingust taganemise ajavahemiku arvutamine

24. rõhutab vajadust ühtlustada lepingust taganemise ajavahemiku alguse ja arvutamise viisid, eelistades kalendripäevade lugemise teel arvutamise moodust, et tugevdada tehingute õiguskindlust;
25. on seisukohal, et lepingust taganemise ajavahemike pikkusi tuleb ühtlustada, kui see on objektiivselt põhjendatud;

Taganemisõiguse kasutamise kord

26. rõhutab, et tarbija usaldus siseturu vastu suureneb, kui horisontaalses instrumendis nähakse ette, et tarbija saab lepingust taganeda; on seisukohal, et taganemise tingimusi tuleb ühtlustada, et parandada õiguskindlust nii tarbijate kui ettevõtjate jaoks; on lisaks seisukohal, et horisontaalses instrumendis peaks rõhutama, et tarbijal ei tuleks teha muid kulutusi peale kauba tagasisaatmisega kaasnevate otsuste kulutuste;

27. on seisukohal, et horisontaalse instrumendi puhul võivad liikmesriigid näha siseriiklikul tasandil ette lepingust taganemise õiguse alased erandid, kui leping on sõlmitud ametliku dokumendi kujul;
28. usub, et lepingust taganemise standardvormi kehtestamine kõigis ühenduse keeltes lihtsustaks menetlusi, vähendaks kulusid ning suurendaks läbipaistvust ja tarbijate usaldust;

Üldiste lepinguliste õiguskaitsevahendite kehtestamine

29. on seisukohal, et üldiste lepinguliste õiguskaitsevahendite kehtestamine ulatub käesolevast läbivaatamisest kaugemale, sest kõnealune mõiste kuulub igas liikmesriigis kehtiva lepinguõiguse valdkonda;
30. tuletab meelde arutelu kollektiivsete hüvitusmeetmete (*collective redress*) teemal ja on seisukohal, et see väärib edasist arutamist vaatamata riikide äritegevuseeskirjade erinevustele;

Tarbekaupade müügi konkreetsed eeskirjad

Lepinguliigid

31. peab asjakohaseks käsitleda digitaalsete kaupade ja teenuste tarnimist käsitlevate lepingute sõlmimisega seonduvaid tarbijakaitsealaseid küsimusi, võttes arvesse direktiiviga 1999/44/EÜ (tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta) tagatud tarbijakaitse taset; palub komisjonil seda küsimust põhjalikult analüüsida, et teha kindlaks, kas on asjakohane teha ettepanek erieeskirjade kohta või laiendada ülalnimetatud direktiivis sätestatud eeskirju seda tüüpi lepingutele;

Avalikel enampakkumistel müüdavad kasutatud kaubad

32. teeb ettepaneku jätta kõnealune küsimus horisontaalse instrumendi kohaldamisalast välja ja säilitada liikmesriikidele võimalus näha ette, et tarbekauba mõiste ei sisalda avalikel enampakkumistel müüdavaid kasutatud kaupu; soovib siiski võtta vastu online-enampakkumisi käsitlevad erieeskirjad;

Tarnimise määratlus ja riski ülekandumise alased õigusnormid

33. on seisukohal, et tarnimise määratlus ja riski ülekandumise alased õigusnormid on omavahel tihedas seoses; teeb seetõttu ettepaneku viia horisontaalsesse instrumenti sisse tarnimise ühtne määratlus, milles tuleks põhimõtteliselt anda eelistus lepingujärgsele kokkuleppele;

Kaupade nõuetele vastavus

34. on seisukohal, et horisontaalse instrumendiga võiks pikendada seadustega ettenähtud garantiiaega, et see hõlmaks ajavahemikku, kui kaupu ei saa parandamise tõttu kasutada;
35. rõhutab sellele vaatamata, et horisontaalses instrumendis ei tuleks ette näha eraldi eeskirju kasutatud kaupade jaoks, et oleks võimalik järgida eeskirju, mille liikmesriigid

on oma juriidilistest traditsioonidest lähtuvalt vastu võtnud;

Tõendamiskohustus

36. teeb ettepaneku säilitada ümberlükatava eelduse põhimõte oma olemasoleval kujul;

Kaebuste lahendamine

ÕIGUSKAITSEVAHENDITE KASUTAMISE KORD

37. on seisukohal, et horisontaalne instrument võiks kehtestada võimalike hüvitiste korra, juhuks kui lepingut ei täideta nõuetekohaselt, leping lõpetatakse ennetähtaegselt või kui esineb eriti tõsisid lepingu rikkumisi;

MITTEVASTAVUSTEST TEAVITAMINE

38. peab asjakohaseks, et horisontaalses instrumendis kõrvaldatakse mittevastavustest teavitamist puudutavad lahknevused, mis praegu segadust põhjustavad;

TOOTJA OTSENE VASTUTUS NÕUETELE MITTEVASTAVUSE KORRAL

39. leiab, et pole asjakohane kehtestada horisontaalse instrumendiga tootjate otsest vastutust toote mittevastavuse korral;

Kauba garantiid

40. rõhutab, et kauba garantiiga seotud küsimuste kogum (sisu, ülekandmine, piirang) ei tulene õiguslikust raamistikust, vaid lepingu sõlmimise vabaduse põhimõttest; on seetõttu seisukohal, et nimetatud küsimused ei peaks horisontaalsesse instrumenti kuuluma;

ROHELINE RAAMAT JA EUROOPA LEPINGUÕIGUS

41. rõhutab, et käesolev tarbijalepinguid käsitlev läbivaatamine peaks ühtse viiteraamistiku väljatöötamisprotsessi raames olema sidusalt integreeritud lepinguõiguse alal üldiselt tehtavasse töösse; rõhutab seetõttu, et läbivaatamine ja ühtse viiteraamistiku väljatöötamine peavad toimuma teineteist täiendades, tunnistades samas, et sidususe saavutamine ei tohiks läbivaatamisprotsessi takistada ega edasi lükata;

TARBIJAÕIGUSE TÕHUS KOHALDAMINE

42. rõhutab vajadust tagada tarbijaõiguse tõhusus, et tugevdada tarbijate usaldust siseturu vastu;
43. nõuab tungivalt, et komisjon parandaks olemasolevaid tarbijakaitse ja tarbija tõhusa teavitamise alaseid sätteid, sealhulgas teostades järelevalvet kehtivate õigusnormide nõuetekohase kohaldamise ja täitmise üle;
44. nõuab tungivalt, et komisjon hindaks põhjalikult läbivaatamise raames esitatud meetmete mõju, tagamaks, et need suurendaksid tarbija usaldust, kuid ei lisaks tarbetut koormat ettevõtetele, eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, ja et need aitaksid kaasa

siseturu väljaarendamisele;

45. nõuab tungivalt, et komisjon oma tegevust sisemiselt kooskõlastaks ja soosiks sektoripõhiste õigusaktide sidusat arendamist;
46. soovib parema õigusloome põhimõtete hoolikat kohaldamist;
47. kutsub liikmesriike üles tugevdama koostööd tarbijaõiguse rakendamise eest vastutavate siseriiklike pädevate asutuste vahel ja hõlbustama kohtu- ja kohtuväliseid menetlusi, mis võimaldavad tarbijatel Euroopa tasandil oma õigusi kaitsta;
48. kutsub liikmesriike üles võtma endale vastutuse kaupade ja teenuste siseturu väljakujundamise eest ning loobuma Euroopa tarbijaõiguse ülemäära rangest ülevõtmisest riiklikesse õigusaktidesse; kutsub liikmesriike üles selle asemel leppima kokku tarbijaõiguse sihipärase ühtlustamise sidusas strateegias, mis kombinatsioonis siseturu kaitseklausliga suurendaks tarbijate usaldust siseturu toimimise vastu;
49. toetab komisjoni praegusi ja kavandatavaid algatusi tarbijate harimise valdkonnas; on seisukohal, et rohkem oleks võimalik ka ära teha valitsuste ja äri sektori vahelise koostöö abil, et edendada kõrgetasemelise koolituse pakkumist finantsvaldkonnas finantsalaste teadmiste, toodete kvaliteedi ja kogu sektori õiguspärasuse tõstmiseks; tunneb heameelt tellitud uurimuse üle üldiste finantsalaste teadmiste parandamiseks Euroopa Liidus tehtavate algatuste kohta, mille tulemusi oodatakse 2007. aasta lõpuks;

0

0 0

50. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

I. Taust – problemaatika

Komisjoni roheline raamat ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamise kohta moodustab osa „parema reguleerimise” algatuse raames võetud kohustusest lihtsustada ja täiendada olemasolevat reguleerivat raamistikku, eesmärgiga saavutada tegelik tarbijate siseturg.

Roheline raamat on ühtlasi tarbijate heaks ette võetud suure töö keskmes. Raportöör jagab rohelises raamatus väljendatud ideaali, mille kohaselt peaks olema võimalik pärast läbivaatamise lõppu öelda ELi tarbijatele, et „pole vahet, kus te ELis viibite ja kust te ostate, teie peamised õigused jäävad samaks”.

Ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamine ja *Euroopa lepinguõigusega* seotud töö on omavahel tihedas seoses. See kitsendus teeb tarbijaõigustiku läbivaatamise keerukamaks, kuid ei õigusta siiski läbivaatamise edasilükkamist, et võtta arvesse Euroopa lepinguõiguse arendamise veel täpsustamata ajakava. Sellele vaatamata tuleb mees pidada, et teatud mõisted (heas usus, kaebuste lahendamine ...) tulenevad üldisest lepinguõigusest.

Komisjoni teatavad järeldused ei ole vaidlustatavad ja ainuüksi need õigustavad ülevaatamise vajadust. *Kiiresti arenev turg* ja eelkõige kaubandustehingute uute liikide, nagu näiteks elektrooniline kaubandus, esilekerkimine on olemasolevad õigusaktid osaliselt aegunuks muutnud.

Rohelises raamatus ilmneb sellega seoses teatav ebajärjekindlus, mida tuleks esile tõsta. Nimelt jäetakse läbivaatamise kohaldamisalast välja elektroonilise kaubanduse direktiiv. Raportöör soovib nii kõnealuse õigusakti kui ka finantsteenuste kaugmüüki, tarbijakrediiti ja ebaausaid kaubandustavasid käsitlevad direktiivid läbivaatamisse kaasata, sest need moodustavad igauks osa Euroopa tarbijaõigustiku alastest sätetest.

Muuhulgas põhjustab eelkõige liikmesriikidele õigusaktide ülevõtmisel jäetud manööverdamisruumi tõttu tekkinud *regulatiivse keskkonna killustatus* järjekindlusetust ja lahknevusi kaubandustehinguga kaasnevates poolte õigustes ja kohustustes.

Seetõttu on vältimatult vajalik õigusliku raamistiku ajakohastamine, et aidata kaasa siseturu arengule, pakkudes nii tarbijatele kui ettevõtjatele suuremat õiguskindlust.

Eespool toodule vaatamata jääb *tarbijaõiguse tõhus kohaldamine* oluliseks probleemiks, mida rohelises raamatus ei käsitleta.

Parim viis tarbijate ja ettevõtjate usalduse saavutamiseks on õiguse kohaldamise tõhususe tagamine. Tarbijad ei ole valmis piiriüleseid oste tegema seetõttu, et nad ei saa olla kindlad, kas neile on vaidluste korral tagatud sama tarbijakaitse tase, mis on neil oma riigis. Seetõttu on äärmiselt oluline tagada õigusaktide parem täitmine ja rakendamine.

II. Õigusliku reguleerimise põhimõtted

1. *Kombineeritud lähenemise valimine*

Täpsustamiseks ja suurema sidususe loomiseks on vaja vastu võtta horisontaalse lähenemisviisiga raamdokument, kuhu koondatakse ühenduse tarbijaõigustiku ühised küsimused. Kõnealuse horisontaalse instrumendi eeliseks on paindlikkus: uutele turutingimustele vastamiseks on lihtsam ja kiirem vaadata läbi üks instrument kui mitmed direktiivid.

Sellele vaatamata jäävad teatavad küsimused sektoripõhiseks ja ei saa ühise instrumendi alla kuuluda. Siis tuleb säilitada vertikaalne lähenemisviis.

Raportöör soovib seetõttu kombineeritud lähenemisviisi.

2. *Horisontaalse instrumendi kohaldamisala*

Raportööri arvamuse kohaselt tuleks horisontaalset instrumenti ulatuslikult kohaldada kõigi tarbijatega sõlmitavate lepingute suhtes tervikuna, olenemata sellest, kas tegemist on riigisisese või piiriülese tehinguga.

Tarbijale lepingu olemusest sõltuvate erinevate õiguskordade pealesundimine oleks läbivaatamise eesmärgiga vastuolus ja põhjustaks uusi takistusi.

3. *Ühtlustamisaste*

Praegu põhinevad tarbijakaitse direktiivid minimaalse ühtlustamise põhimõttel, mis võimaldab liikmesriikidel kehtestada tarbijakaitse kõrgem tase, kui on ette nähtud direktiividega.

Tarbijate seisukohast ei ole mingil juhul õigustatud loobumine talle juba seni võimaldatud suuremat kaitset pakkuvast eeskirjast. Lisaks ei ole maksimaalse ühtlustamise voodused veel teada. Ainukeseks kõnealust tüüpi ühtlustamise näiteks on alles hiljuti vastu võetud ebaausate kaubandustavade direktiiv, mille vastuvõtmisest on möödunud veel liiga vähe aega, et hinnata selle mõju.

Seetõttu teeb raportöör ettepaneku kasutada kombineeritud lähenemist. Horisontaalne instrument põhineb maksimaalsel ühtlustamisel, sektoripõhised direktiivid aga minimaalsel ühtlustamisel, välja arvatud need direktiivid, mis on juba maksimaalse ühtlustamise põhimõttel vastu võetud, nagu näiteks ebaausaid kaubandustavasid käsitlev direktiiv. Esialgu võib otsustada toimida ettevaatlikult ja piirduda teemadega, mille suhtes saavutatakse tegelik konsensus, kas siis seetõttu, et tegemist on objektiivse turuvajadusega või seetõttu, et siseriiklike eeskirjade vahel ei ole tegelikke lahknevusi.

Kõnealune lähenemine viib vältimatult küsimuseni, missugust õiguskorda kohaldada täielikult ühtlustamata sektori suhtes. Tarbija kaitsmise huvides esitab raportöör järgmise sõnastuse: „*ilma et see piiraks kollisiooninorme käsitlevate rahvusvaheliste konventsioonide, eelkõige*

Rooma I konventsiooni kohaldamist, kohaldatakse ühtlustamata valdkondades tarbija alalises elukohariigis kehtivaid õigusnorme.”

III. Horisontaalse instrumendi sisu

1. „Tarbija” ja „ettevõtja” määratlus

Raportöör soovib kaasata tarbija määratlusse ainult füüsilised isikud, kelle tegutsemise eesmärk ei ole seotud nende ameti, äri või elukutsega.

Juriidiliste isikute süstemaatilist väljajätmist kõnealusest määratlusest õigustab taotletav selguse eesmärk. Tuleb vastu võtta nii objektiivsed kriteeriumid, kui see on võimalik: ettevõtte „suurus” on liigselt eri tõlgendusi esilekutsuv mõiste. Raportöör eelistab lepingu eesmärgiga seotud negatiivset määratlust, sest see näib domineerivat nii ühenduse õiguses kui siseriiklikes õigusaktides.

Kuna tarbija on kaitstud üksnes siis, kui ta sõlmib lepingu ettevõtjaga, soovib raportöör lihtsat ja selget ettevõtja määratlust, mis kõrvaldaks kasutatud määratluste mitmekesisuse (müüja, tarnija, levitaja). Kõnealuse määratluse puhul pole vajalik teha vahet tegevuse olemuse järgi (kaubanduslik, tööstuslik, käsitööstuslik, vabakutseline tegevus), kui tegutsemise eesmärk on seotud ameti, äri või elukutsega. Iseenesestmõistetavalt võib ettevõtja olla nii füüsiline kui juriidiline isik.

Lisaks on raportöör seisukohal, et eraisikute vahel sõlmitud lepinguid tuleb käsitada tarbijalepingutena olukorras, kus üks pool tegutseb ametliku vahendaja kaudu. Kui eraisik pöördub elukutse esindaja poole, et kasutada tema tehnilisi ja õiguslaseid pädevusi, on loogiline, et teine lepingupool peaks olema kaitstud viisil, mida kohaldatakse ettevõtjaga lepingu sõlmimise suhtes.

2. Ebaõiglased tingimused

Kohaldamisala

Käesoleval ajal kohaldatakse ebaõiglasi lepingutingimusi käsitlevaid õigusnorme üksnes nende tingimuste suhtes, mille puhul ei ole eraldi läbi räägitud.

Raportöör on seisukohal, et teatud juhtudel võib olla vajalik kaitsta tarbijat ka eraldi läbi räägitavate tingimuste puhul. Muidugi peab lepingu sõlmimise vabadus jääma valitsevaks põhimõtteks, kuid tarbija ei ole alati võimeline oma võetud kohustuste ulatust hindama, võrreldes ettevõtjaga, kes omab tehnilist pädevust.

Loetelud

Olemasolevale direktiivile lisatud loetelu on üksnes soovitusliku iseloomuga ja seega liikmesriigiti erinevalt tõlgendatav. Et suurendada tarbijate usaldust siseturu vastu, soovib raportöör kehtestada teatavat paindlikkust omava, suuremat kaitset pakkuva loetelu:

- Keelustatud ebaõiglased tingimused: lühike loetelu tingimustest, mis iseloomustavad kõige olulisemaid lepingu tasakaalustamatuse juhte.
- Eeldatavasti ebaõiglased lepingutingimused: loetelu tingimustest, mille puhul ettevõtja võib nende ebaõiglase olemuse ümber lükata.
- Muud tingimused: kõik muud tingimused, mille puhul tarbija võib tõendada nende ebaõiglast olemust kohtumenetluse abil.

Ebaõiglaste tingimuste analüüsi maht

Raportöör soovib laiendada ebaõiglaste lepingutingimuste analüüsi ulatust kõigile lepingu kesksetele tingimustele, sealhulgas põhiobjekti määratluse ja hinna kohasuse tingimustele. Näiteks teatavad kindlustuslepingud sisaldavad garantii erandklausleid, mille ebaõiglase olemuse võib olemasolevate õigusnormide alusel ümber lükata, sest kõnealune garantii on lepingu põhiobjektiks.

4. Lepingust taganemise õigus

Lepingust taganemise aeg ja selle arvutamine

Raportöör soovib ühtlustada lepingust taganemise ajavahemiku arvutamise viise, eelistades kalendripäevade lugemise moodust (arvestades sisse riiklikud pühad, mis on liikmesriigiti erinevad).

Lisaks tuleb ühemõtteliselt kehtestada ajavahemiku arvutamise alguspunkt. Raportöör teeb ettepaneku kehtestada lepingust taganemise ajavahemiku arvutamise alguspunktiks hetk, millal tarbija on võimeline andma oma vaba ja teadliku nõusoleku, ehk siis hetk, millal tarbija on kauba oma valdusse saanud.

Seevastu on raportöör arvamusel, et lepingust taganemise ajavahemiku pikkust ei ole võimalik ühtlustada. Liikmesriikidel on kõnealuses küsimuses erinevad traditsioonid, millest nad ei soovi loobuda. Lisaks vastavad lepingust taganemise ajavahemiku pikkused erinevatele eesmärkidele, mis pikkuse erinevust kahtlemata õigustavad. Kaugmüügi puhul antakse tarbijale võimalus teha oma otsus kauba kohta, mida tal lepingu sõlmimise hetkel oma valduses polnud, samal ajal aga rändmüügi puhul tuleb anda tarbijale võimalus mõelda ümber otsuse suhtes, mille ta võis langetada hetkelise impulsi ajal.

Taganemisõiguse kasutamise kord

Liikmesriikide ja direktiivide vahel eksisteerivad olulised lahknevused (lihtkiri, tähitud kiri, kauba tagastamine). Lisaks kalduvad levima taganemisõigust rikkuvad tavad (kohustus omandada enne kaubaartiklite tagastamist tagastamisnumber, kohustus tagastada kaup rikkumata originaalpakendis ...). Uute tehnoloogiate arengut arvestades peaks lepingust taganemise teatamiseks piisama elektronkirja saatmisest.

Raportööri arvates tugevdaks tarbijate usaldust siseturu vastu suuresti see, kui horisontaalses instrumendis nähakse ette, et tarbija saab lepingust taganeda ükskõik millisel moel, koos kohustusega tõendada vajadusel oma lepingust taganemist.

5. Tarbekaupade müük

Kättetoimetamise määratlus ja riski ülekandumise korra alased õigusnormid

Käesoleval ajal on küsimus, kes kannab müüdü kauba võimaliku rikkumisega seotud riski ja kulud, liikmesriigiti erinevalt reguleeritud. Teatavates liikmesriikides kandub risk üle ostjale lepingu sõlmimise hetkel, teistes liikmesriikides kandub risk üle ostjale kauba kättesaamise hetkel.

Raportöör teeb ettepaneku kaasata need kaks küsimust ühiselt horisontaalsesse instrumenti. Tarbija piisava kaitse eesmärgil leiab raportöör, et kättetoimetamisena tuleks mõista hetke, millal tarbija kauba füüsiliselt enda valdusse saab, juhul, kui pooled ei ole teisiti kokku leppinud, ja riski ülekandumine tuleb määrata kauba kättesaamise hetkele.

Tootja otsene vastutus nõuetele mittevastavuse korral

Raportöör on seisukohal, et pole asjakohane kehtestada horisontaalse instrumendiga tootjate otsesest vastutust toote mittevastavuse korral. Tarbekaupade müüki ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide rakendamist käsitlev direktiiv võeti teatavates liikmesriikides siseriiklikesse õigusaktidesse üle alles üsna hiljuti ja praegu pole veel võimalik muudatuste mõju hinnata.

Lisaks näib tootja otsese vastutuse kehtestamine põhjustavat mitmeid juriidilisi probleeme, millest teatud osa kuulub lepinguõiguse valdkonda (nagu lepingusuhte kahtluse alla seadmine).

28.6.2007

MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

roheline raamatu kohta, mis käsitleb ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamist
(2007/2010(INI))

Arvamuse koostaja: Olle Schmidt

ETTEPANEKUD

Majandus- ja rahanduskomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. toetab kindlalt ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamist, mida ta peab ülimalt oluliseks siseturu toimimise parandamise, investeeringute kaasamise ning säästva majanduskasvu ja tööhõive saavutamise suhtes kooskõlas muudetud Lissaboni strateegiaga;
2. tuletab meelde, et kõnealune arvamus puudutab peamiselt tarbijakaitseküsimusi finantsteenuste sektoris ja otseinvesteeringute valdkonnas;
3. juhib tähelepanu sellele, et ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamine tuleb teostada sidusrühmade osalusel vastavalt hea valitsemistava põhimõtetele; rõhutab, et finantsvaldkonnas on siseturu usaldusväarsuse ja toimimise parandamiseks eriti tähtis:
  - koostada aastaaruanne selle valdkonna teenuste kasutajate kaebuste ja nõuete kohta;
  - viia läbi haridusprogramme ning finantskultuuri edendavaid programme;
4. rõhutab toimiva ühenduse tarbijaõigustiku direktiivi tähtsust; avaldab kahetsust, et nõukogu 22. detsembri 1986. aasta direktiiviga 87/102/EMÜ tarbijakrediiti käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta¹ ei ole suudetud saavutada ELi

---

¹ EÜT L 278, 11.10.1988, lk 33.

tasandil ühtlustatud süsteemi;

5. toetab pigem põhimõtetest lähtuvat kui normatiivset lähenemisviisi; väljendab vajadust hinnata, millistel tingimustel võimaldaks horisontaalne lähenemisviis sektoripõhiste õigusaktide kohandamist, et kajastada tegelikke riske tarbijatele; on veendunud, et finantsteenuste sektoris tuleks vajaduse korral kohaldada tarbijakaitse erieeskirju ülimuslikult üldeeskirjade suhtes ning kooskõlas hiljuti avaldatud rohelise raamatuga jaefinantsteenuste kohta ühtsel turul (COM(2007)0226); rõhutab siiski, et õigusaktide formuleerimisel või läbivaatamisel tuleks kaaluda tervikliku, ulatusliku ja süstemaatilise lähenemisviisi edendamist, mis on kooskõlas ühenduse tarbijaõigustikuga ja parema õigusloome põhimõtetega;
6. märgib, et finantsinstrumentide turge käsitleva direktiivi eeskirjade rakendamine toob kaasa tarbijakaitse kõrgema taseme ELi jaeinvestoritele;
7. tervitab komisjoni kavatsust lihtsustada ja moderniseerida olemasolevat õiguslikku raamistikku, lihtsustades seega piiriülest kaubandust, edendades investeringuid ja tugevdades tarbijate usaldust;
8. tervitab komisjoni taotlust lihtsustada ja moderniseerida olemasolevat ühenduse tarbijaõigustikku, lihtsustades seega piiriülest kaubandust ja tugevdades tarbijate usaldust;
9. on seisukohal, et finantsteenused kannatavad olemasolevate eeskirjade vaheliste erinevuste tõttu, eelkõige seepärast, et paljudel juhtudel ei vasta kehtivad eeskirjad äritegevuse ja tarbijate praktilistele vajadustele; toetab kõnealuste eeskirjade läbivaatamist järjekindlate, kergesti mõistetavate ja hallatavate ning tarbijakaitse kvalitatiivselt kõrgel tasemel eeskirjade loomiseks; pooldab sellega seoses eelkõige peamiselt tehniliste sektoriülese tähtsusega eeskirjade – nt määratlused, lepingueelsed teavitamiskohustused ja lepingust taganemise õiguse viisid – ühendamist horisontaalsesse vahendisse, mille tulemusel peaksid vastavad eeskirjad olema lõplikud; rõhutab, et kõik ettepanekud tarbijakaitse eeskirjade üle vaatamiseks vajavad tasuvusuuringu läbiviimist;
10. märgib, et kuna investeerimistooteid, näiteks avatud investeerimisfonde (UCITS) või elukindlustust saab müüa piiriüleselt, jäävad alles klassikalisi jaepangandusteenuseid puudutavad küsimused, nagu hüpoteek-, tarbijalaenu- ja pangavarud;
11. tuletab meelde *Equitable Life Assurance Society* kriisi ajutise uurimiskomisjoni lõpparuande ja soovitude valguses, et nii tarbijad kui ka teenusepakkujad ei suuda alati otsustada, millist õiguslikku korda nende tegevuse iga aspekti suhtes kohaldatakse, st kas kehtib vastuvõtja- või koduriigi tsiviilõigus või regulatiivkord;
12. palub komisjonil selgelt määratleda rahvusvahelise eraõiguse ja siseturu valdkonna õigusaktide vaheline vastastoime, et likvideerida ebaselgus selles osas, millal kohaldatakse kodu- ja millal vastuvõtjariigi õigusakte või eeskirju, ning kõrvaldada lüngad teenusepakkujatele kohaldatavas vastutussüsteemis;
13. tuletab meelde arutelu kollektiivse kaebuste esitamise kohta ja usub, et see väärib edasist kaalumist, vaatamata siseriiklikele erinevustele ärieeskirjade korraldamisel; palub

komisjonil esitada teadusliku ja õigusliku hinnangu kollektiivse kaebuste esitamise kohta;

14. toetab komisjoni praegusi ja kavandatavaid algatusi tarbijate harimise vallas; on seisukohal, et rohkem oleks võimalik ka ära teha valitsuste ja äri sektori vahelise koostöö abil, et edendada kõrgetasemelise koolituse pakkumist finantsvaldkonnas finantsalaste teadmiste, toodete kvaliteedi ja kogu sektori õiguspärasuse tõstmiseks; tervitab tellitud uurimust üldiste finantsalaste teadmiste parandamiseks ELis tehtavate algatuste kohta, mille tulemusi oodatakse 2007. aasta lõpuks;
15. julgustab valdkonna esindajaid jõudma kokkuleppele ja järgima avalikustamist puudutavaid põhimõtteid, andes seeläbi asjakohast teavet jaeinvestoritele kõigi jaefinantstoodete kohta;
16. palub liikmesriikidel rakendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiivi 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturstust¹ ühtsel viisil, et suurendada avalikkuse usaldust piiriüleste finantsteenustest toodete suhtes.

---

¹ EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16.

MENETLUS

Alapealkiri	Roheline raamat ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamise kohta		
Menetluse number	2007/2010(INI)		
Vastutav komisjon	IMCO		
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	ECON 18.1.2007		
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Olle Schmidt 13.2.2007		
Arutamine parlamendikomisjonis	8.5.2007	11.6.2007	18.6.2007
Vastuvõtmise kuupäev	27.6.2007		
Lõpphääletuse tulemused	+: -: 0:	34 1 0	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Mariela Velichkova Baeva, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Ieke van den Burg, David Casa, Elisa Ferreira, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Andrea Losco, Astrid Lulling, Cristobal Montoro Romero, Lapo Pistelli, John Purvis, Alexander Radwan, Heide Rühle, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt et Margarita Starkevičiūtė		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Katerina Batzeli, Harald Ettl, Werner Langen, Gianni Pittella, Kristian Vigenin et Corien Wortmann-Kool		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Slavi Binev, Philip Bushill-Matthews et Adam Gierek		

26.6.2007

ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

roheline raamatu kohta, mis käsitleb ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamist
(2007/2010(INI))

Arvamuse koostaja: Diana Wallis

ETTEPANEKUD

Õiguskomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tervitab komisjoni rohelist raamatut ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamise kohta, eelkõige selles seatud eesmärki moderniseerida, lihtsustada ja parandada ettevõtjaid ja tarbijaid puudutavat regulatiivkorda;
2. nõuab kindlalt sidet tarbijalepinguid puudutava läbivaatamise ja kogu lepinguõiguse alal üldiselt tehtava töö vahel Euroopa lepinguõiguse ühtse tugiraamistiku saavutamise jätkuva protsessi raames ning rõhutab seetõttu, et kõnealune läbivaatamine ja töö Euroopa lepinguõiguse ühtse tugiraamistikuga peab edenema üksteist täiendaval viisil, samas tunnistades, et selle sideme saavutamine ei tohiks takistada ega viivitada käimasolevat läbivaatamise protsessi;
3. usub, et on esmatähtis omada selget ülevaadet sellest, kuidas erinevad õiguslikud ja regulatiivsed korrad, mis mõjutavad tarbija- ja äriõigustegevust ELi tasandil, mõjutavad üksteist vastastikku ja toimivad koos, eriti mis puudutab läbivaatamise tulemusena loodud instrumentide suhet kollisiooninorme (Rooma I ja Rooma II) käsitlevate ja muude päritoluriigi põhimõttel loodud vahenditega (nt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta)¹);
4. usub, et on ülimalt oluline, et ühenduse õiguslooja võtaks meetmeid igasuguste vastuolude likvideerimiseks läbivaadatavate tarbijadirektiivide vahel;
5. juhib tähelepanu sellele, et ühtlustamine peaks viima võrreldava tarbijakaitse tasemeni kõigis liikmesriikides, ilma et kõiki siseriiklikke sätteid tingimata ühtlustataks;

---

¹ EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1.

6. soovitab, et valdkondlikud direktiivid peaksid lähtuma miinimumühtlustamise põhimõttest, välistamata seejuures täieliku sihipärase ühtlustamise võimalust teatavate selgepiiriliste sätete osas;
7. tervitab komisjoni ettepanekut horisontaalse instrumendi kohta ja tunnistab nn tarbijaõiguste põhidirektiivi võimalikke eeliseid; tunneb siiski muret ühtlustamise maksimaalse taseme pärast, milleni selline lähenemisviis võib viia, ja sellest tuleneva teatavate riiklike õiguste võimaliku kadumise pärast;
8. soovitab, et õigusliku ühtsuse tagamiseks peaksid horisontaalse instrumendi valdkondadevahelised sätted lähtuma täieliku sihipärase ühtlustamise põhimõttest;
9. soovitab kooskõlastatud valdkonna ühtlustamata valdkondades kohaldada siseturu vastastikuse tunnustamise põhimõtet, lisades siseturu klausli kõnealune siseturu klausel võimaldaks ettevõtja õiguse kohaldamist, kui kohaldatav tarbijaõigus näeb ette rangemad eeskirjad ja seab siseturule põhjendamatu takistuse; põhjendamatu on takistus, mida ei õigusta avaliku korra ja julgeoleku, rahvatervise kaitse või keskkonnakaitsega seotud põhjused; märgib, et kooskõlastatud valdkonda mittekuuluvates valdkondades kaitsevad tarbijaid nende alalise elukoha õigusaktide kohustuslikud sätted, nagu on ette nähtud eelkõige 19. juuni 1980. aasta Rooma konventsiooniga lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse kohta;
10. märgib, et roheline raamatu I lisa punktid 4 ja 5 sisaldavad põhjalikku loetelu tarbijalepinguid käsitlevate lepinguõiguslike küsimuste kohta ja et mõnda nendest küsimustest on juba käsitletud Euroopa lepinguõiguse ühtse tugiraamistiku töös ning paljud on suurel määral poliitilised küsimused, kus iga üldeeskirja osas, mis moodustab osa ELi tasandil ühtlustatud vahendist, peaks toimuma ulatuslik (sealhulgas avalik) arutelu ja käsitlemine;
11. on seisukohal, et nn sinise lipu süsteemi arendamine oleks abiks nii tarbijate usaldusele kui ka piiriülesele kaubandusele, lubades pooltel valida ühe võimalikest ELi heakskiidetud äritegevuse standardtingimustest, ning et nimetatud praktiliste lahenduste poole tuleks rohkem püüelda;

MENETLUS

Pealkiri	Roheline raamat ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamise kohta
Menetluse number	2007/2010(INI)
Vastutav komisjon	IMCO
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	JURI 18.1.2007
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Diana Wallis 10.4.2007
Arutamine parlamendikomisjonis	11.6.2007
Vastuvõtmise kuupäev	25.6.2007
Lõpphääletuse tulemused	+: 17 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Bert Doorn, Cristian Dumitrescu, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Klaus-Heiner Lehne, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Francesco Enrico Speroni
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Sharon Bowles, Luis de Grandes Pascual, Kurt Lechner, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Gabriele Stauner, József Szájer, Jacques Toubon

MENETLUS

Pealkiri	Roheline raamat ühenduse tarbijaõigustiku läbivaatamise kohta				
Menetluse number	2007/2010(INI)				
Vastutav komisjon loa kinnitamisest istungil teada andmise kuupäev	IMCO 18.1.2007				
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	ECON 18.1.2007	ITRE 12.7.2007	JURI 12.7.2007		
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	ITRE 6.3.2007				
Tõhustatud koostöö istungil teada andmise kuupäev					
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Béatrice Patrie 19.12.2006				
Endine raportöör / Endised raportöörid					
Arutamine parlamendikomisjonis	21.3.2007	10.4.2007	5.6.2007	27.6.2007	9.7.2007
Vastuvõtmise kuupäev	9.7.2007				
Lõpphääletuse tulemused	+	34			
	-	3			
	0	0			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Charlotte Cederschiöld, Gabriela Crețu, Rosa Díez González, Evelyne Gebhardt, Malcolm Harbour, Edit Herczog, Pierre Jonckheer, Kurt Lechner, Arlene McCarthy, Toine Manders, Nickolay Mladenov, Bill Newton Dunn, Béatrice Patrie, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Alexander Stubb, Eva-Britt Svensson, Horia-Victor Toma, Jacques Toubon, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler, Nicola Zingaretti				
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	André Brie, Wolfgang Bulfon, Othmar Karas, Wolf Klinz, Manuel Medina Ortega, Joseph Muscat, Catherine Neris, Olle Schmidt, Marc Tarabella, Gary Titley, Anja Weisgerber				
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Dieter-Lebrecht Koch, Klaus-Heiner Lehne, John Purvis				
Esitamise kuupäev	16.7.2007				
Märkused (andmed on kättesaadavad ainult ühes keeles)	...				